

[Lawaetz]

at se f.eks. en god film – det sker jo også, der er gode ting i TV – fordi de er på arbejde, på hospital eller bortrejst. Det er de mennesker, jeg vil tage hensyn til. Der er slet ikke tale om at producere, men kun om at vise et eller andet, man har optaget på videobånd. Det kan være en TV-udsendelse, man optager om aftenen, og som man så sender f.eks. søndag formiddag, eller hvornår de pågældende vil have det. Det er kun dér, jeg vil hen, og jeg synes, det er noget meget menneskevenligt, om man kunne komme igennem med det. Hvis man i dag ender i noget negativt, er der sådan set grund til at tage emnet op. Det skader ingen. Det har ikke noget som helst med erhverv at gøre, men kun med, at nogle mennesker i en lukket forening bliver enige om at bruge en time eller to om ugen på deres egen lille udsendelse. Det kan være en Chaplinfilm, det kan være hvad som helst. Det er meningen med det; intet med forsøg.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg er for så vidt fuldstændig enig med hr. Lawaetz. Det vil ikke kunne genere nogen, og der er en voksende interesse for det. Jeg synes også godt, man kan se sådan på det, at den eksisterende lovgivning på nogle områder naturligvis ikke kan være fulgt helt med al den nye teknologiudvikling.

På den anden side må jeg også sige, at netop fordi vi i øjeblikket er inde i en så eksplosiv teknologiudvikling i forbindelse med kabelantenneanlæg, med teledata, med videomediet, med satellitterne osv., så er det for mig at se rigtigt at forholde sig, som vi gør, nemlig at vi i disse år beder mediekommissionen om at skaffe sig et samlet overblik over, hvilke ændringer i lovgivningen der må være naturlige i forbindelse med udviklingen på medieområdet, og jeg mener ikke, det er hensigtsmæssigt, at vi, om jeg så må sige, bid for bid lapper på lovgivningen, før denne kommission har skaffet sig et overblik som det, vi forventer.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil spørge, om ministeren ikke mener, at der i et spørgsmål som det, hr. Lawaetz rejser, og i gennemførelsen af de ideer, hr. Lawaetz har, og som jeg egentlig finder ud-

mærkede og forståelige, ligger nogle rettingsspørgsmål, nogle ophavsretsspørgsmål, som det nok vil tage sin tid at løse.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jo, fru Ingerlise Koefoed har helt ret i, at der også ligger ophavsretlige spørgsmål heri; nu har jeg alene refereret til radioloven, fordi det kun var det, det direkte spørgsmål gik på. Jeg har for nylig til skriftlig besvarelse gjort rede for, at den såkaldte Tyllesag er af en sådan art, at kun domstolene vil kunne tage stilling til den. Det er også klart fremgået, at man finder, der ophavsretligt er problemer, man skal tage stilling til, så jeg er enig i, at vi må have et overblik over udviklingen, hvad angår begge sider af vor lovgivning, på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 273

2) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Mogens Voigt (FP):

»Hvorfor vil det betyde en mere bureaukratisk og central administration, hvis ministeren ophæver bekendtgørelse af 28. september 1981 om bade- og badebroer?«

Mogens Voigt (FP):

Ministeren har den 4. februar 1982 svaret hr. Svend Erik Hovmand fra venstre, at det vil medføre mere bureaukrati for centraladministrationen, hvis det i spørgsmålet nævnte cirkulære bliver ophævet. I den forbindelse vil jeg spørge ministeren, hvordan det kan give mere bureaukrati at ophæve dette efter min opfattelse mest platte og fjollede cirkulære, der nogen sinde er udstedt i vort århundrede. Det er et cirkulære, der går ud på, at det danske søterritorium nu ikke længere må krænkes af Jensens og Hansens lille badebro, og at det skal være sådan, at hvis man vil bygge en lille badebro, skal den forelægges farvandsdirektoratets nautiske afdeling på Esplanaden her i København, som så er 8 måneder om at beslutte, om denne bro må bygges. Samtidig skal farvandsdirektoratets nautiske afdeling tage stilling til, om der under opførelsen af denne bro skal rejses et lille sort flag af hensyn til skibsfarten, og det